

SLOVENSKO-EVROPSKO POROČILO - ŠE APRILA...

Vladimir Gajšek

Poročilo - še aprila...

1

datum: 08.03.04, 18:22

Vladimir Gajšek: Prosim, prevedite gospoda Erwana Fouéréja

Tokrat ne bom navajal celotnega besedila govora ambasadorja v Evropski komisiji za Slovenijo, vedno mobilnega gospoda Erwana Fouéréja (V Ljubljani, dne 6.2.2004), a je le nekoliko nenavadno, da ni ambasadorjev govor preveden v slovenščino v celoti, marveč nekako vmesno, na začetku:

"Spoštovana gospoda ministra, gospodje veleposlanik(i), spoštovane gospe in gospodje!

V čast mi je, da sem danes lahko tukaj z vami, na otvoritvi conference, katere namen je poudariti Dodano vrednost mobilnosti v Evropski uniji. Ob dobrodošli pobudi za pripravo tega dogodka se bodo udeleženci lahko seznanili z dolgoročnimi cilji Evropske unije na področju izobraževanja in usposabljanja, kot tudi s pomenom, ki ga ima mobilnost na nacionalni ravni." in na koncu: "Naj vam vsem skupaj zaželim plodno konferenco in na koncu izrazim svoje iskreno navdušenje in podporo Ministrstvu za šolstvo, znanost in šport, Centru za mobilnost in evropske programe izobraževanja in usposabljanja, Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve, britanskemu veleposlaništvu ter Britanskemu svetu ob pripravah današnje conference. - Hvala lepa."

Kot je v angleščini navedeno, je - The Added Value of Mobility in the EU - Speech by Head of European Commission Delegation in Slovenia, Ambassador Erwan Fouéré - Ljubljana, 6th February 2004 - vendarle potrebno vedeti, da na slovenski spletni strani Evropske unije lahko kdaj nahajamo celotni prevod ambasadorja EU v Sloveniji, gospoda Erwana Fouéréja, ker se tako spodobi in ker je tako tudi v Republiki Sloveniji nujno.

Prosim lepo, prevedite, da ne bo govor ambasadorja EU v Sloveniji gospoda Erwana Fouéréja nekakšen slovenski oklešček.

Lep pozdrav

Vladimir Gajšek, Intely way

TV slovensko: Prosim, prevedite E. Fouéréja

Datum: 28.04.04, 14:29

Ob državnoneokomunističnem praznovanju smo gledali tv oddajo o slovenskem jeziku v javni rabi, ki jo je vodila odprta napovedovalna oseba Lidija Hren dovolj jasno, da so prišli do besede domala vsi pozvani, od Jožeta Toporišiča do Janeza Dularja... Pesnik Kajetan Kovič je končal oddajo z željo, da bi bila slovenščina v naših srcih in Evropski uniji.

Dediščina v jeziku je najprej plemenska, nato narodotvorna in slednjič nacionalna kulturna sled v ustnih in pisanih oblikah govornih, pesemsko spevnih ali govornih ter pisnih s/poročil kot vročil zgodovinskih dob. V tem smislu je treba jezik narodno ali nacionalno državno, kadar je ta ogrožen, primerno za/varovati in ga pomensko pre/usmeriti v novo obdobje jezikovnosporočilnega medčloveškega obstoja, o čemer priča tako jezikoslovje kot pisna ali gramatikalna zasnutkanost. Evropa je sestava mnogoterih jezikov, Slovenija je jezikovno sestava mnogoterih narečij in narečnih skupin ali celo pod/skupin v matici, zamejstvu, izseljenstvu, kar se poenoti sicer v knjižnem jeziku, ta pa je obenem državni jezik slovenskega naroda. To velja v sociokulturnem kot v pravnem pomenu. Značilno za slovensko zakonodajo je, da velja za ene, za druge menda ne: sprejetje zaščitnega zakona za slovenščino namreč pomeni varovanje slovenskega kulturnozgodovinskega in eksistencialnodružbenega interesa. Zato bo treba "tolmačiti" neštivilno strokovnih dopisov, od pravnega do gospodarskega jezika, od zdravstvenopolitičnega do turističnega in ideološkega jezika... Ne gre za dejstvo, da razumemo angleško, nemško ali francosko, torej jezike bivših evropskih velesil, marveč je potrebno že zaradi lastne samobitnosti tudi prevesti strokovne prispevke, izrečene ali napisane v tujih jezikih, v slovenščino: v tem smislu potrjuje tudi ta tv oddaja dobri predlog: Prosim, prevedite gospoda Erwana Fouéréja.

Abecedarska vojna – iz leta 1833/34 – bi se ponovila, ko bi bilo res, da jezikovno ne ustrezamo Slovenci več samim sebi. Znano je, da razlagajo sicer v abstraktnem, a instrumentalno razlagalnem smislu jezik največkrat kot temeljno sredstvo sporazumevanja, celo več, kot sporazumevalni obstoj le človeka (za razliko od živalskih »govoric«) – tukaj je opuščeno razlagalno naravni jezik, ki »se« uporablja kakor gonsko, zaznavno, čustveno, predstavno, zavestno med ljudmi v vsakodnevnih komunikaciji, ko je vmesna pozicija tudi v psihopatologiji vsakodnevnja, rečeno s S. Freudom, po sebi. Kakor navadili so se slovenski uradovadni predstavniki za/pisovati v bivšem doktrinarnem režimu svojevrstno zvezni jezik, ki je bil kakor ne/opredeljena jugoslovanščina, sicer razumljiva birokratska ali administrativna ali vojaško ukazovalna čiribirščina, jezik odlokov, ukazov, odredb in podobno; tako se je zdaj pojavil spet svojevrstni jezik med angleščino in ameriško, ne pa tudi avstralsko, ko gre za nastope javnih predstavnikov – zlasti evropskounijske oblasti. Kot eden med jeziki Evropske unije je tovrstna angleščina v uradovadnem smislu znana, zlahka prepoznavna in jasna, a se zaplete običajno v slovenskih prevodih, saj se primeroma kulturni »pluralizem« prevedeno šteje za »multilateralo« in podobno. Abecedarska bojevitost za čisto slovenščino bi potekala v smislu nasprotovanj ang-slovu –anglizirana slovenščina–, izražajoča se zaenkrat največ v medmetih ali čustvenih izrazih, kot sta »fool« ali »cool« ter v tehničnem izrazju, v računalništvu: softver naj je »mehčava« ali »mehčina«, hardver pa naj je »trdina« itd.

Labialni izgovor..., kateri, mar labialni – zaporniki? Evropa se jezikovno v svojo prihodnost kakor novoromantično šele prebujajo... Jezikovna slovenska samobitnost je izraz nacionalne kulture in zgodovinskega obstoja. Kako pa se bo ravnala kupna moč s produkcijo slovenskega prebivalstva, ni vprašljivo: kar ne spada med jezikovna vprašanja, podobno kot ni vprašljiva vsaj dvojezičnost ali večjezičnost.

Prispevek k pomenu žaljivk in zmerljivk, ki spadajo v politikantarski argot in v beznico kuloarskih odnosov znotraj slovenskega političnega ali idejnega kverulantstva

Evropska šaljivost in žaljivost

Datum: 14.04.04, 17:50

Neverjetno je, kako so nekatere slovenske svinjsko razrilčene nesramnosti spet na delu tam, kjer so izruvale še zadnje korito, da se majejo v lastnem blatu - in napadejo državnega predsednika. Mislim, da se moramo Slovenci že enkrat naučiti - spoštovanja, osnovnega dostojanstva.

Kako je sicer z žaljivkami v /neo/freudovskem smislu vica, je znano: ampak eno je gangsterski "humor", je črni in absurdni humor, ki sprošča, je tudi argot mornarskih beznic in drugih čistunskih kurbarij, ki se sprenevedajo, čeprav se prodajajo za malo ceno vsakodnevno, kakor da bi bile strašno in sploh in oh in ah vzvišene... - drugo je spet dovtipnost in tretje je gag in četrto je duhovitost, zlasti tista kritična duhovitost, ki je tudi kdaj aforistično pametna. V Sloveniji pa se te ravni med sabo nizkotno mešajo: ne veš, ali govorijo o pornohumorju ali o zdravniškem črnem humorju, o političnih "nevarnih" vicih ali o šaljivkah zbadljivkah na račun policije, duhovščine, učiteljev in šole ali drugih bolj strokovnih poklicnih smeri... Nihče ne zameri, kadar je humor količkaj pristen in ustreza vsaj osebni forumski maski.

Mimo so časi, ko je temeljno sodišče itd. tuintu vložilo obtožni predlog običajno zoper napredne intelektualce, zlasti tudi zoper duhovščino ali redovništvo, ker da so v oddajah ali "private" s prispevki in drugače sramotili tako rekoč najvišje lopove jugodiktature oziroma barabe najnizkotnejšega tipa tam doli, posebej na primer v Belgradu... V bližnji preteklosti da so taki žaljivci sramotili svojat na revolucionarno ugodniški oblasti zlasti glede na opravljanje njihovih nizkotnih in podlih funkcij, s čimer da so sprožali vznemirjanje in negodovanje tako pri muslimanskih fundamentalistih kot pri visokoletečih mrščavih ateistih itd. In vsak vic političnega kova so preklepali tako, da nisi vedel, ali se naj smejiš ali se milo razjokaš ob butalasti zbebljenosti brezpravno odvisnih javnih tožilcev, sodnikov in paznikov...

Zato pa je evropsko kakor nevzdržno, kadar gredo očitki neupravičeno v 21. stoletju na dr. Janeza Drnovška: ker niso niti kretensko zaobljeni in ne bebasto zasvojeni s samimi sabo samoumevno žalilci javnega reda in miru - vsi tisti vici so preprosto odpadli. In ko zdaj umazani prasci krulijo proti državnemu predsedniku, se zapletajo v ostra nasprotja s samimi sabo: so samo še ubogi kreteni, ki se kazensko sankcionirajo kar sami. Kajti kaj je hujšega, če kreten ne ve, da je kreten, pa to javno o sebi kar naprej razglša?

Pravzaprav bi morala imeti sleherna žaljivka paradoksalen status. Sklicevanje na neprištevnost pa je seveda tukaj spet in spet odveč. Če so žaljivci nesposobni in nekompetentni kreteni ali trapci najslabšega forumskega kova, je to njihova reč. Pustimo jih v njihovi lastni neodgovornosti, uboge kretene.

O predsedniku države pa pričakujmo, da bodo vsaj tapametni skovali kakšen sočen in dober vic..., saj se ve, kako so kreteni spet pogizdili!

In bodo vpisani v register pomilostitev in pomilovanja z najvišjega vrha...

2a - Odgovori na to sporočilo (**Evropska šaljivost in žaljivost** , Vladimir Gajšek, 14.04.04, 17:50)

Re: Evropska šaljivost in žaljivost

14.04.04 21:59

Kdor žali,
je kar tako sredi drhali.

In vsak propali
mali

pezde se hvali,
da bi ga resno jemali?

EU kot pravna in socialna zveza držav

Datum: 19.04.04, 17:35

*Evropska unija kot pravna in socialna zveza držav,
ki zagotavlja uresničenje človekovih in drugih pravic z Listino o temeljnih pravicah v Evropski uniji*

Listina o temeljnih pravicah v Evropski uniji določa bistvo novih formalnopравnih, političnih in drugih odnosov v Evropski uniji, ki zavezujejo. Evropski parlament, Svet Evropske unije in Evropska komisija so v Nici, 7.12.2000 slovesno razglasile Listino o temeljnih pravicah Evropske unije. Listina o temeljnih pravicah Evropske unije predvideva v preambuli, da so evropski narodi pri oblikovanju vse tesnejše zveze odločeni, da si bodo na podlagi skupnih vrednot delili mirno prihodnost. Tako je ustanovljena Evropska unija, ki se zaveda svoje duhovne in moralne dediščine, na nedeljivih in univerzalnih vrednotah človekovega dostojanstva, svobode, enakopravnosti in solidarnosti, torej temelji nadalje na načelih demokracije in pravne države. Evropska unija postavlja posameznika in njegovo družino v središče svojih dejavnosti z vzpostavitvijo državljanstva Unije in oblikovanjem območja svobode, varnosti in pravice. Ob spoštovanju različnosti kultur in tradicij evropskih narodov ter nacionalnih identitet držav članic in organizacije njihovih javnih organov na državni, regionalni in lokalni ravni prispeva Evropska unija k ohranjanju in razvijanju omenjenih skupnih vrednot in si prizadeva za pospeševanje uravnoteženega in trajnega razvoja, obenem še zagotavlja prosti pretok ljudi, blaga, storitev in kapitala ter svobodo ustanavljanja. V ta namen je treba glede na spremembe v družbi, socialni napredek ter znanstveni in tehnični razvoj okrepiti varstvo temeljnih pravic s takšno Listino o temeljnih pravicah v Evropski, ki te pravice še bolj poudari. Listina o temeljnih pravicah v Evropski - ob upoštevanju pristojnosti in nalog Skupnosti in Unije ter načela subsidiarnosti - potrjuje pravice, kakršne izhajajo zlasti iz ustavnih tradicij in mednarodnih obveznosti, skupnih državam članicam, Pogodbe o Evropski uniji, pogodbi Skupnosti, Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, Socialnih listin, ki sta jih sprejela Skupnost in Svet Evrope, pa tudi sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti in Evropskega sodišča za človekove pravice. Seveda je uživanje teh pravic povezano z odgovornostmi in dolžnostmi do soljudi, človeške skupnosti in prihodnjih generacij. Zato Evropska unija priznava pravice, svoboščine in načela, navedena v Listini o temeljnih pravicah v Evropski uniji.

Kaj pomeni Listina o temeljnih pravicah v Evropski uniji za slovenske državljane od 1. maja 2004 naprej, se bo pokazalo v skupni evropski praksi meddržavne parlamentarne suverenosti in oblik demokratičnega vladanja.

Okoljevarstvena politika in humani odnosi v EU - premislek, ki je posvečen ljudem in naravi

Datum: 19.04.04, 18:09

Okoljevarstvena politika in humani odnosi v Evropski uniji

Zelena diplomacija se ravna po ekoloških novodobnih gibanjih, ki so prirejena tipično politično, zato večidel znano »kontrarevolucionarno«. Zlasti področje humane ekologije upošteva vse tiste skupne družbene točke, ki zahtevajo uveljavitev človekovih pravic in osebnih svoboščin v lastnem družbenem in državnem okolju: okoljska politika in politika trajnostnega razvoja sta postali neizbežni del skupnih družbenih strategij, ki uravnavajo celovitost globalnega življenja – tudi v Evropi in v Evropski uniji posebej. Torej imajo okoljske in druge oblike političnega dela v vsaki državni politiki Evropske unije tudi določen vpliv na mednarodnem področju: celota delov ustreza delom celote v politiki Evropske unije.

Ena od prednosti Evropske unije je ekološka politika ali na področju okolja zagotavljanje jedrske varnosti v državah bivše Sovjetske zveze, vse pa zaradi černobilskega sindroma. Z jedrsko varnostjo se med drugim ukvarja tudi poseben del Tacis programa, katerega proračun je v letu 1999 znašal 23 milijonov evrov, predstavlja pa varnost v smislu zaščite pred jedrskim sevanjem ali pred posledicami jedrske možne katastrofe, tudi seveda v sprotnem preprečevanju možnosti, da bi do take katastrofe prišlo - sredstva so bila namenjena predvsem tehnični in praktični pomoči, s posebnim poudarkom na ustavljanju reaktorjev jedrske elektrarne v Černobilu in posebej pri težavah, ki jih povzročajo zastarele podmornice na jedrski pogon in ledolomilci na severozahodu Rusije. Poleg pridobivanja sredstev iz obstoječih programov si morajo države tudi same prizadevati za večjo jedrsko varnost. Konec leta 1999 so se tako tri države - Bolgarija, Litva in Slovaška - zavezale, da bodo v najkrajšem možnem času na svojem ozemlju zaprle 8 nevarnih jedrskih reaktorjev, zgrajenih z zastarelo tehnologijo. Med človekom in sodobnimi tehnologijami obstaja gotovo tudi nevarno razmerje, zlasti tedaj, ko gre za neupravičene izkoristke naravnih virov.

Pomen izpolnjevanja okoljevarstvenih standardov je bil izpostavljen že v začetku leta 2000, ko so se začela pogajanja 13-ih držav kandidatka za članstvo v Evropski agenciji za varstvo okolja. Članstvo v Agenciji je za kandidatke prva priložnost dejavno sodelovati v katerikoli izmed 11-ih specializiranih agencij v Evropski uniji. Agencija države kandidatke oskrbuje s sprotnimi, natančnimi in zanesljivimi informacijami na področju okoljevarstvene zakonodaje ter jim pomaga pri vzpostavitvi učinkovitega nadzornega sistema in zanesljive mreže zbiranja podatkov. Kritične informacije so v okoljevarstvenem smislu vedno odločilne – in vodilne!

Humana ekologija priznava zdrav življenjski slog kogarkoli po svetu in v Evropski uniji. Evropska unija je ustanovila tudi poseben Pristopni program za investicije v okolje, ki državam kandidatkam finančno pomaga pri izpolnjevanju evropskounijskih standardov: po sedanjih ocenah, naj bi države kandidatke za izpolnjevanje 10-ih najpomembnejših delov okoljevarstvene zakonodaje potrebovale vsaj 120 milijard evrov.

Za okoljevarstveno politiko skrbi znotraj Evropske unije tudi Republika Slovenija. Ne le jedrka Krško, ampak skrb za očuvanje narave, naravne dediščine in za zavarovanje naravnega človekovega življenja in zdravja ostajajo trajne naloge slovenske in evropske okoljevarnostne politike, ki že gradi novo, globalizirano zavest o odgovornosti za lastno okolje in razvoj.

Če ne bomo skrbeli za svoje okolje v Evropi vsi, tudi celine Evrope ne bo. Kdo bi si želel takšno perspektivo?

Politična tipična nova tematika: Slovenija - pomembna v Evropi!

Datum: 22.04.04, 15:15

Slovenija lahko v Evropski uniji odigra pomembno vlogo

Spremembe so globalne, spremembe so tudi lokalne

Ko gre za vprašanje novih, postmodernih integracij, se slednje dogajajo od vrha navzdol, od karizmatičnih osebnosti do zadnjega delavca na kmetih in v tovarni... Predsednik države dr. Janez Drnovšek je primeroma opredelil tematiko - petega - pogovora o prihodnosti Slovenije kot zelo aktualno, ker se naglo bližamo 1. maju 2004, dnevu slovenskega vstopa v Evropsko unijo. Predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek je uvodoma menil, da je slovenski vstop v Evropsko unijo zgodovinski dan, medtem ko glavnina naših misli ni usmerjena k praznovanju, ampak k dejanskemu življenju v tej evropski skupnosti. Nadalje je slovenski državni predsednik ugotovil, da smo v same priprave za članstvo in pogajanja za vstop v Evropsko unijo vložili veliko dela, zdaj pa smo na točki, ko se uresničuje glavni cilj, ki smo mu sledili od slovenske nacionalne samostojnosti dalje.

Evropa bo delovala v Republiki Sloveniji ne le s svojo zakonodajo, ampak tudi s skupno zavestjo, da so vse članice Evropske unije del sveta, ki se šele uresničuje globalno. Zato je potrebno predlagati nove, boljše in funkcionalno učinkovite načrte. Predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek je ob ti priliki še izrekel: »V tem trenutku se že srečujemo s številnimi vprašanji, lahko rečem kar s problemi našega delovanja v razširjeni Evropi. Nikoli si nismo delali pretiranih iluzij o tem, da nas v Evropi čakata samo med in mleko. Zavedali smo se, da vsako skupno življenje prinaša veliko izzivov in vprašanj. Težko bi predpostavili, da bo naše skupno življenje v Evropi samo harmonična, idealna združba, v kateri ne bo nikoli preprirov in težav. Težave se kažejo že v tem trenutku in s 1. majem bomo neposredno začeli razreševati številna vprašanja, ki so pred Evropsko unijo. V zadnjem času se je precej zapletlo pri sprejemanju evropske ustave. Prišlo je do zaustavitve sprejemanja ustavne pogodbe, ki je bila pripravljena v veliki želji, da Evropa napravi velik korak naprej v svojem povezovanju. Razlike so odraz situacije, v kateri se evropska družba nahaja. Usklajevanje nacionalnih interesov bo vedno zelo zahtevno. Ob tem se pojavljajo tudi bolj črnogleda gledanja na to, ali bo Evropa zmogla premostiti razlike v pogledih, interesih, premostiti svoje nacionalne razlike v primerih, ko pride do blokad. Postavlja se vprašanje, ali bo nova razširjena Evropa z desetimi novimi člani zmožna učinkovitega delovanja. Zadeve se zapletajo že pri prvem koraku - pri sprejemanju ustave. Pred nami je novo veliko vprašanje, vprašanje finančne perspektive do leta 2013. Predvsem države neto plačnice želijo omejiti izdatke za evropski proračun na en odstotek družbenega proizvoda. V Evropski uniji bo deset novih članic in povsem očitno je, da se začinja zelo resna razprava o tem, koliko sredstev bo namenjenih za skupne evropske namene in kakšne so prioritete Evropske unije. Ta razprava nas bo spremljala v naslednjem obdobju in v njej bomo morali aktivno sodelovati.« Skupni evropski nameni so tudi slovenski, tako v zgodovinskopolitičnem smislu kot v kulturnih in proizvodnih ter ekonomskih, poslovnih, prometnih, zdravstvenih, kmetijskih, turističnih in drugih razmerah.

Široka problematika nacionalnih interesov v Evropski uniji se že usklajuje globalno, vendar tudi tako, da posamični narodi in etnije ne izgubljajo svoje narodne, kulturne, jezikovne, verske istovetnosti. Prav premostitev zgolj interesov pa je naletela na blokade, kot ugotavlja Predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek, saj razširjena Evropa pomeni obogatitev, a tudi zaježitev določnih interesov večstransko: malokdo namreč pomišlja ob širitvi, da se notranjedržavni pogledi ponekod ožijo zgolj na lokalizme in na iskanje zgolj možnosti nekakšnega odzgorjnega odločanja, češ, bodo že veliki, ki imajo za sabo tudi stoletno vladarsko tradicijo, popravili, česar nam ne bo potreba; prav v tem se kaže nacionalna iluzija ali celo meddržavna utopičnost samih interesov, kadar ne izhajajo iz realnih potreb,

zlasti iz potreb gospodarstva in dela. Temu sledi potlej šele, kot pravilno ugotavlja predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek, tudi mednarodno ustavna in pravna zagotovitev skupnih in enakopravnih možnosti pri uveljavljanju posebnih in skupnih, lokalnih in globalnih interesov.

Je pomen evropejstva za Slovence odločilen - v dneh lastne nacionalne samostojnosti in državne suverenosti, ko nekateri celo strašijo z nekakšno "odvisnostjo" češ od novih gospodarjev? Prednosti Evropske unije bodo morale segati v slovenski celostni in državni prostor, da se uveljavijo evropske vrednote ob nacionalnih presežkih. Ob formalnih pogojih obstajajo namreč tudi neformalne zveze v Evropski uniji, kot je nadalje ugotovil predsednik Republike Slovenije dr. Janez Drnovšek, pa naj gre za kadrovske in funkcijske zadeve ali za delitev stroškovnika v skupnem mednarodnem evropskozveznem članstvu.

Alternativnih pristopi so že razvidni: vse nove članice Evropske unije polagajo velike upe v Evropo zaradi svoje različnosti in novih, zjedrenih pogledov, zagotavljajo pa skupno demokratičnost. Možno.

Glavni presežek Slovenije je v kulturi, znanosti, umetnosti in v duhovni tvarini sposobnih ljudi, ki bodo gradili Evropo s skupnimi močmi.

Bravo, tudi evropska kuhinja!

Datum: 22.04.04, 15:24

Bravo, tudi evropska kuhinja! Za prigrizek in še kaj...

V napovedniku evropskozveznih prireditev v Sloveniji smo prebrali: Kulinarične posebnosti novih držav članic EU, 4. in 8. maj 2004, Center Interspar Vič v Ljubljani, Center Interspar Celje

Deset novih držav članic EU bo evropski prostor obogatilo tudi s svojimi enkratnimi kulinaričnimi posebnostmi. O posebnostih jedi in receptih se bo mogoče pogovoriti s kuharji in natakarji iz Srednje šole za gostinstvo in turizem v Ljubljani in v Celju, ki bodo poskrbeli za bogato obložene in brezhibno pogrnjene mize, med poskušanjem jedi pa se bodo obiskovalci lahko potegovali za privlačne nagrade.

- 4. maj 2004 ob 17. uri - Center Interspar Vič, Ljubljana

- 8. maj 2004 ob 11. uri - Center Interspar Celje

Ob tem je potrebno dodati, da spletna postaja resnice INTELY WAY pripravlja - do konca leta 2004 - kratko Evropsko kuharico (kuharsko knjigo evropskih narodov)...

Meje - Sprostitev je evropska širitev

Datum: 26.04.04, 13:58

Meje - Sprostitev je evropska širitev, kolikor je prostost širna..., ne pa omejena.

Ob vstopu Slovenije v mednarodno Evropo bo spremenjena tudi državna zastražena omejenost z opustitvijo mnogih carinskih služb in le z nekaj slovenskimi prehodi na jug ali v vzhodno področje (od 100ih carinikov jih bo 600 opustilo ta posel, drugi se bodo preusmerili v policijo in na preostale mejne prehode). Ob vstopu v Nato se je zgodilo, da se je Slovenska vojska profesionalizirala, torej ni več obveznih vojaških nabornikov - opuščene so pijanske eskapade bivših, zlasti balkanoidnih primitivizmov iniciacije, ko je fant nekaj veljal, če je bil pripravljen biti hrana za topove. Ostala pa bo slovenska, a mednarodno usmerjena diplomacija - tako v Bruslju kot v veleposlaništvih in konzularnih slovenskih predstavništvih po vsem svetu.

Na mejnih prehodih je odpravljen s sosednjimi državami, članicami Evropske unije, carinski nadzor, kljub temu, da se ohrani mejni nadzor: ni vseeno, kdo potuje čez, zdaj po isti deželi enakih možnosti... Mejni nadzor namreč ostane, vse dokler Slovenija ne bo v celoti izvajala Schengenskega sporazuma, torej okrepljenega nadzora nad zunanjimi mejami Evropske unije – kar bo začela izvajati v celoti šele po letu 2006. Z osebno izkaznico ali potnim listom lahko potujemo slovenski državljani na celotno območje Evropske unije, prav tako v Vatikan, Švico, San Marino in Monako in Liechtenstein, prav tako v Islandijo in na Norveško. S tem ko postane Slovenija del schengenskega območja, odpadejo maloobmejne prepustnice z Avstrijo, Italijo in Madžarsko, za območje Hrvaške pa je treba imeti maloobmejno izkaznico.

Prehodne kontrolne točke na cestnoobmejnem prehodu Jelšane, Obrežje, Gruškovje, železniški prehod Dobova, letališče Brnik in luka Koper, pa do ostalega na zunanji meji slovensko-evropske »destinacije«: na omenjenih točkah bodo lahko fizične in pravne osebe opravile ob uvozu blaga, živali in rastlin iz držav nečlanic v Evropsko zvezo tudi ustrezen nadzor – inšpekcijski nadzor, veterinarski nadzor, fitosanitarni pregled idr., medtem ko se opravlja na vseh drugih prehodih s Hrvaško le varnostni in carinski nadzor.

Kot vse kaže, je Slovenija tista evropska država, ki s svojimi mejami omogoča zadnjo svobodno možnost Evropske unije.

Biti v Evropi - življenjsko konkretno

Datum: 26.04.04, 19:49

Evropsko unijo sestavljajo upravno javno Evropski parlament, Svet Evropske unije, Evropska komisija, Sodišče Evropskih skupnosti in Računsko sodišče, ki se med sabo dopolnjujejo v pomembnih odločitvah, s sedežem v Bruslju, Luksemburgu in Strasbourg. Organizacijo teh inštitucij podpirajo še Odbor regij in Evropska centralna banka, Ekonomsko-socialni odbor, evropski ombudsman, prav tako agencije, ki so specializirane za delovanje na področju različnih politik Evropske unije. Vse članice se med seboj dogovarjajo v Evropski uniji za skupno politiko.

V Evropski uniji je 25 držav članic s 454 milijoni prebivalcev, živčih na 3,9km² površine, govori 20 uradnih jezikov in znaša 21,941 evrov bruto domačega proizvoda na prebivalca.

Vstop Slovenije je na 1. maj 2004, dan Evrope pa slavimo kot evropski državljani vsakoletno 9. maja, evropsko zastavo tvori 12 rumenih zvezd - simboliziranih držav članic, razporejenih v krog na modri podlagi, evropska himna je Beethovnova Oda radosti iz 9. simfonije.

»Članstvo v Evropski uniji nam bo kljub pregovorni majhnosti omogočilo, da aktivno soustvarjamo lastno prihodnost v okviru širše skupnosti evropskih držav,« meni dr. Janez Potočnik, slovenski minister za evropske zadeve.

Nova Evropa - Evropska unija

Nova Evropa se je rodila na svojih vojnih ruševinah – pravzaprav z 9. majem 1945, ko je začela veljati listina o kapitulaciji nacistične Nemčije oziroma z dokončnim propadom 3. rajha. 5 let po kapitulaciji te socialistične diktature je tedanji francoski zunanji minister Robert Schuman, tedanji francoski zunanji minister, objavil Deklaracijo z dne 9. maja 1950: UVODNA IZJAVA / Gospodje! / Ne gre več za prazne besede, temveč za dejanje, in sicer za drzno, konstruktivno dejanje. Francija je ukrepala, in posledica njenega delovanja so lahko neizmerne. // Upamo, da bodo res takšne. / Ukrepala je zlasti zaradi miru. Da bi mir zares dobil priložnost, je najprej potreben obstoj Evrope. Pet let – skoraj do dneva natančno – po brezpogojni nemški kapitulaciji Francija uresničuje prvo odločilno dejanje izgradnje Evrope in k temu pridružuje Nemčijo. Evropske razmere moramo s tem povsem preoblikovati. To preoblikovanje bo omogočilo druge skupne akcije, ki so bile doslej nemogoče. Iz tega se bo rodila Evropa, neka Evropa, ki bo trdno enotna in močno zgrajena. Evropa, v kateri se bo življenjska raven dvignila po zaslugi združenja proizvodnje in širitve trgov, ki bosta pripeljali do znižanja cen.«

Schumanovo predvidevanje, ki je bilo prej vizionarsko kot pragmatično, se je docela uresničilo. Celo več, preseglo je njegova upanja, ki so se omejevala na »klasične« evropske dežele: predvidevanje je bilo postavljeno najprej na združenju proizvodnje in širitvi trgov, kar je pripeljalo resnično do znižanja cen. 54 let po tej Schumanovi deklaraciji smo tudi Slovenci deležni blagra ne le gospodarske, ampak tudi kulturne, civilnodružbene in civilizacijske ter tehnološko visoke združitve. Preoblikovanje podobe Evrope se je uresničilo sprva morda res na formalni in le političnoobzirni ravni, toda kmalu je seglo v konkretne, tudi proizvodne in družbene razmere.

Prvi trije tvorci nove ali združene Evrope so bili: omenjeni francoski zunanji minister Robert Schuman, nemški povojni kancler Konrad Adenauer in italijanski zunanji minister ter predsednik vlade Alcide de

Gasperi. Ti trije Evropejci so se ravnali ne le po političnih ali zunanje opredeljivih načelih skozi proizvodnjo premoga in jekla, kar spada sploh itak v 20. stoletje, temveč so se opredelili scela za kulturne, človekove vrednote in pravice ter za uveljavitev krščanskih načel. Združevanje Evrope se je začelo uresničevati s Pariško pogodbo 18. aprila 1951, ki so jo podpisale države članice: Belgija, Francija, ZR Nemčija, Italija, Luksemburg in Nizozemska. 10. septembra 1952 se je prvič sestala tudi Evropska skupščina.

Evropa se je združevala na materialnih temeljih, saj so se meje produkcije tehnološko zmanjševale. 25. marca 1957 je bil podpisan Rimski sporazum o ustanovitvi Evropske gospodarske skupnosti. Gre za načrtno delo v povezovanju gospodarstev med državami, ki so šele s tvornim produkcijskim delovanjem in menjavo blagov ter že s skupno poslovno politiko zagotavljale razvoj evropske blaginje.

Januarja 1973 so se v združevalni proces vključile še Danska, Irska in Velika Britanija (Združeno kraljestvo).

Dvanajst zvezd v zastavi predstavlja dvanajst članic Evropske unije od januarja 1986, namreč po včlanitvi Grčije leta 1981, Španije in Portugalske. Februarja 1992 pa so voditelji dvanajstih članic Evropske unije na srečanju v Maastrichtu podpisali ustanovno listino o Evropski uniji, ta je stopila v veljavo s 1. januarjem 1993.

Na evropskem vrhu v Nici decembra 2000 je bila sprejeta Listina o temeljnih pravicah Evropske unije ter je bil osnovan odbor, ki naj pripravi osnutek evropske ustave, za katerega je zadolžen bivši francoski predsednik Valéry Giscard d'Estaing, ustava naj je sprejeta v prvi polovici leta 2004 na evropskem vrhu v Rimu.

**

Delegacija Evropske komisije v Sloveniji (Trg republike 3/XI, 1000 Ljubljana, tel: 01/252 88 36, faks: 01/425 20 85) sporoča o pripravah na dogajanje, ki se bo začelo s proslavljanjem vstopa Slovenije v Evropsko unijo in se bo nadaljevalo celotedensko v Tednu Evropske unije, ki ga Delegacija evropske komisije v Ljubljani in Center Evropa pripravljata kot zaznamovanost rojstva ideje o združení Evropi.

Med 3. in 9. majem 2004 bo potekala po Sloveniji vrsta evropsko zaznamovanih družabnih dejavnosti.

Sladokusci bodo v Celju in Ljubljani lahko poizkusili tradicionalne jedi novih držav članic, na svoj račun bodo prišli ljubitelji evropskega filma, potopisnih predavanj, športa in likovnih umetnosti, v Centru Evropa bo potekal tudi tradicionalni kviz, na katerem bodo znane slovenske osebnosti pokazale svoje poznavanje Evropske unije.

Za pokušino dogajanja v Tednu Evropske unije ponuja Delegacija Evropske komisije s Centrom Evropa v Sloveniji nekaj primerov dogodkov, ki jih pripravljajo:

Program dogodkov v Tednu Evropske unije:

- Evropski filmski teden

3. - 8. maj 2004 ob 20. uri

Center Evropa, Dalmatinova 4, Ljubljana

V Centru Evropa bodo filmski navdušenci lahko spremljali izbrane filme evropske produkcije, med katerimi bodo prikazani tudi z oskarjem za najboljši tuji film nagrajeni Vdor barbarov, slovenski Pod njenim oknom ter britanski Mati. Za primerno vzdušje in filmsko naravnost obiskovalcev bodo poskrbeli pogovori s slovenskimi filmskimi ustvarjalci in kritiki.

- Festivali Evrope, potopisna predavanja iz serije Potepanja po Evropi

4. - 6. maj 2004

V Mariboru, Novem Mestu in Celju bodo potekala potopisna predavanja iz serije Potepanja po Evropi. Besede, glasba in slika, po koncu predavanja pa še priboljšek, bodo obiskovalce popeljali po največjih in najbolj norih evropskih festivalih. Obiskali bodo karneval v Benetkah s srednjeveškimi maskami, Sanfermines (beg pred razjarjenimi biki) v Pamploni, Palio di Siena (konjska dirka okoli glavnega trga) v Sieni, Love Parade v Berlinu in Oktoberfest v Münchnu.

Festivalsko vzdušje bodo lahko okušali obiskovalci na naslednjih lokacijah:

- 4. maj 2004 ob 20:30 - Mali oder Narodnega doma, Maribor

Organizirano v sodelovanju z Zavodom PIP Maribor.

- 5. maj 2004 ob 19:30 - Klub LokalPatriot, Novo Mesto

Organizirano v sodelovanju z Društvom novomeških študentov.

- 6. maj 2004 ob 20:00 - Mladinski center Celje, Celje

Organizirano v sodelovanju z Mladinskim centrom Celje.

- Kulinarične posebnosti novih držav članic EU

4. in 8. maj 2004

Center Interspar Vič v Ljubljani, Center Interspar Celje

Deset novih držav članic EU bo evropski prostor obogatilo tudi s svojimi enkratnimi kulinaričnimi posebnostmi. O posebnostih jedi in receptih se bo mogoče pogovoriti s kuharji in natakarji iz Srednje šole za gostinstvo in turizem v Ljubljani in v Celju, ki bodo poskrbeli za bogato obložene in brezhibno pogrnjene mize, med poskušanjem jedi pa se bodo obiskovalci lahko potegovali za privlačne nagrade.

- 4. maj 2004 ob 17. uri - Center Interspar Vič, Ljubljana

- 8. maj 2004 ob 11. uri - Center Interspar Celje

Turnir v ulični košarki v okviru Evropskega leta izobraževanja skozi šport

5. maj 2004 med 15. in 20. uro

Mercator Center Koper

Letošnje leto je Evropska unija proglasila za Evropsko leto izobraževanja skozi šport. Številnim aktivnostim, ki po vsej Evropi potekajo na to temo, se s turnirjem v ulični košarki pridružujeta tudi Delegacija evropske komisije v Sloveniji in Center Evropa. Ulična košarka je med mladimi izredno priljubljen šport, za gledalce pa atraktiven šport z nekoliko drugačnimi in bolj ohlapnimi pravili, kot ji poznamo iz dvoranske košarke. Koše bodo v Kopru zabijale ekipe primorskih srednješolcev, najboljšo pa

bo poleg praktičnih nagrad čaka še en izziv: zaključna tekma z ekipo, ki jo bodo sestavljali znani slovenski športniki.

Kviz "Lepo je biti Evropejec "

7. maj 2004 ob 11. uri

Center Evropa, Dalmatinova 4, Ljubljana

- Kviz »Lepo je biti Evropejec« je nekoliko drugačen kviz od tistih, ki smo jih vajeni z radia in televizije, saj na njem sodelujejo znane osebnosti iz slovenskega prostora, ki v sproščenem vzdušju pokažejo svoje znanje o Evropski uniji. V Centru Evropa želimo, da se naši gosti med kvizom predvsem zabavajo, zato so zastavljena vprašanja duhovita in zabavna ter včasih celo nekoliko resna.

- Likovni natečaj "Gospa Evropa "

7. maj 2004 med 12. in 19. uro

Šušarski most, Ljubljana

Likovni ustvarjalci bodo na ljubljanskem Šušarskem mostu na platna in papir prelili svoje videnje Evropske unije petindvajsetih držav. Petnajst starejših in deset mlajših ustvarjalcev bo simbolično predstavljalo stare in nove članice Evropske unije, tematika ustvarjanja, "Gospa Evropa " pa bo vse sodelujoče kljub različnim likovnim pristopom povezala v doseganje enega cilja - ustvarjanju likovnega dela. Podobno tudi Evropska unija produktivno združuje bogastvo razlik med državami članicami pri doseganju skupnega evropskega cilja.

EV - ROPA

Posebno premierovo sporočilo spoštovanim državljanom in državljanke Slovenije se nanaša na pogoje vstopa, ki so jasni in znani in za Slovenijo ugodni. Te tri lastnosti, namreč jasna, vednost, ugodnost - so del področja, ki sega v prihodnost Slovenije v skupni zvezni državni in mednarodni Evropski uniji. Kar je mogoče izkusiti kot najbolje, pa ni več hedonizem stare Evrope in ne jugoboljševiška lenobna naveličanost političnega tipa, niti ni forumsko 21kratni neokomunizem, ampak je, kakor je prepričan slovenski premier - uspeh družbe kot celote. Mišljen je uspeh v gospodarsko-poslovni, zaposlitveni, socialni, kulturni, prometni, zdravstveni, kmetijski in vsaki drugi javni politiki.

Zadovoljstva in uspeha vsakega posameznika pa ne določa več kardeljevščina iz smeri razvoja političnega socialistično-revolucijskega in nihilomaničnega »samoupravljanja«, kjer si je v senci prepolnih političnih zaporov menda lahko »srečo koval« vsakdo sam, kolikor mu je dopuščala namreč udbomafija - marveč si bo zadovoljstvo in uspeh moral vsak državljan kot posameznik odgovorno in z družbenoevropskimi nalogami zagotoviti v skupnosti vseh držav evropskih članic - le tako bo tudi vsak Ljubljančan enakovreden kateremukoli meščanu katerekoli evropske prestolnice.

Slovenski premier mag. Anton Rop tudi zagotavlja in vošči (Ljubljana, dne 24.4.2004): »Slovenija, naslednja etapa je naša. / Srečno, državljani državljanke Evropske unije!«

Prihodnji gospodarski, kulturni, politični, duhovni razvoj zdrave dežele naj zagotovi nove priložnosti za solidarnost in vključevanje v enotno človeško delo, integracijo skupnosti, v kateri bo zagotovljen prostor demokracije in svobode.

EV ROP A.

Evropska parlamentarna demokracija je zagotovilo življenjske skupnosti, ki se ne ozira po temnih plateh zgodovinskih ostankov...

Datum: 28.04.04, 14:19

Evropska parlamentarna demokracija

Parlamentarna demokracija velja: Vprašanje o koncu časov?

Parlamentarna demokracija velja: konec bo vsega tega neokomunističnega sprenevedanja v javnosti. Z vstopom v Evropo se postavlja eno med najodločnejšimi političnimi in državnimi vprašanji: bo vsaj v Republiki Sloveniji, ko bo tukaj Evropska unija, konec tudi neokomunizma - in kaj bo konkretno storjenega, da se insignije, primeroma rdeča titovska peterokraka, ki bi jih lahko kar zamenjali z butaro in sekiricama ali s hakenkrojcom..., zamenjale in odpravile? Ali se bo kaj slovensko spremenilo v prid slovenske politične nacionalnosti in zgodovinskega poslanstva, ki ni sad in ne more biti sad polstoletne komunistične diktature ali socialistično samoupravne tiranije? Bodo vsaj zahodni kapitalisti vsaj malo odrinili ta forum21-kratni ponovitveni poskus, da slovenska država potone v rdeči barvi krvi, kakor so si prej z njo mazali roke, od udbe do osnovne šole...? Kaj ko bi primeroma, podobno kot v Sloveniji s spomeniki, pokazali v Berlinu spet kakšne javne spomenike onga socialista Adolfa antisemita? In ko bi se v palačah in dvoranah spet pojavile velike zgodovinske slike in sploh monumentalne slike bivših vodij - kakor v slovenskih palačah, tudi v državnem zboru ves tisti prosluli in spakedrano tipični kič v rjavih barvah rdeče revolucije?

Negotovosti se bojijo celo mladi, celo študirajoči... Bo konec titohitlerizma na Slovenskem? Ali bo kdo stopil neokomunistom na prste ali jim vzel, kar so si "sposobno" vzeli, in to neobdavčeno? Parlamentarna demokracija velja: v premoženjskem in delovnem smislu bo treba zagotoviti možnost napredovanja sposobnim, ko ne bodo delili denarja klani in grupaški interesi, namreč po načelu laži in gesla: - svoji k svojim!

Parlamentarna demokracija velja: v razmerah civilne družbenosti se ljudje usmerjajo prej k svobodi kot v samozanikanje ali vsaj v samomor... Stvarne slovenske razmere so zgodovinsko takšne, da bo treba spremeniti politični tok sedanjosti v prihodnost in zagotoviti ljudem delo in izobraževanje, če ne drugega. Kapital lahko omogoči napredovanje sposobnih. Toda samo tisti kapital, ki je investicijsko zdrav in ki ga je mogoče optimalno oplemenititi z znanjem in novimi tehnologijami...

Ideologije 19. stoletja, se zdi, so v 21. stoletju evropsko opuščene. 20. stoletje dveh svetovnih vojna in grozot neprimerne zločinskosti - za nami. Toda neokomunizem obuja le tiste smernice, ki so nevarne za napredovanje slovenstva in za prihodnost slovenskih ljudi v celoti. Pa naj si kakšen popevkarček s svojo kikindasto gizdo pri jugosoldatih prepeva kakor hoče in se nesramno reži v brk demokraciji. Pa naj tudi nekateri pisci, vstopivši v Forum 21, še tako lajnajo v prazno, da bi se kakorkoli zavzeli za svobodo besede - a le tako, da bi jo dovoljevali seveda samo oni, in to plačljivo in plačano, s slovenskimi nekaterimi direktorčki v ozadju. Prav pred vstopom v Evropsko unijo se je namreč zgodila paradržavna društvenost, ki bi spet vpeljevala privilegije in nepotizem zgolj svojih... Parlamentarna demokracija velja: tudi tukaj bodo popustili šivi, ki zaenkrat še držijo vkup povzpetnike najnižjega kova, da se skrivajo za oblaki oblasti.

Vendar bo slovensko ljudstvo razvijalo sposobnosti v lepšo prihodnost - brez takih rafiniranih nadzornikov in dirigirajočih direktorčkov in upokojenih klubskih revolucionarjev ter njihovih foteljnih

zasedenosti.

Parlamentarna demokracija velja: vsaj v pravnem okviru delovanja Evropske unije. Še je upanje, da se bo stvar izboljšala. Kajti sam kapital bo prisilil, da se bo porajala svoboda tudi v ustvarjalnem napredovanju. Morda se bo spet začelo na prižnici in v spovednici?

Evropa in mi

Datum: 28.04.04, 15:38

Evropa in mi

Evropska unija se je umestila v zgodovinsko in nacionalno slovensko zavest šele po presežku bivšosti in ko je bilo konec jugodiktature. Zato so se postavila tudi v letu 2004 vprašanja: - Kdaj so se odnosi med EU in Slovenijo začeli razvijati? - Kako so se formalni odnosi okrepli? - Kdaj in kako je prišlo do pospešitve pristopnih priprav? - Kaj so pristopna pogajanja in kako so potekala? - Kaj je Slovenija dosegla v pristopnih pogajanjih? - Kateri dokumenti opredeljujejo odnos med Slovenijo in Evropsko unijo?

Kdaj so se odnosi med Evropsko unijo in Slovenijo začeli razvijati, je vprašanje, ki terja novoveški skupni in celovitejši odgovor. Če je res, da bi bili Slovenija in Evropska unija že nekako dejavni trgovinski partnerici v času, ko je bila Slovenija še odvisna kolonija jugoboljševizma, tedaj je res, da je izginula država vsaj navzven in navzlic strahotni inflaciji ter izgubarstvu ob vsej politični represiji kazala videz nekako postitovske diktature. SFR Jugoslavija je z Evropskimi skupnostmi gotovo sklepala številne trgovinske sporazume, med njimi tudi leta 1980 podpisan sporazum o trgovinskem in ekonomskem sodelovanju. Celotni izkupiček dobiček se je stekal v Beograd in v politiko titoizma.

Ekonomska politika jugodiktature je bila proslulo tako zanič in »marksistično-leninistična«, da je iz ene zmage izgubarstva v socialističnem samoupravljanju drvela v drugo ideologizacijo izgubarstva. Konkretni gospodarski pozitivni rezultati so bili vsakokrat uničeni ali požrti takoj, z znanim balkanskim odzivom na moč izvajanja v izgubarstvu: država, ki bi hotela čimprej gospodarsko propasti, bi se morala zgledovati samo po ekonomiji jugodiktature in po dogmatiki ekonomike, ki je bila negativna in nihilistična.

Zato je bil vsak ekonomski sporazum, podpisan s strani SFR Jugoslavije, že vnaprej neobvezujoč ali nič: o trgovinskem in ekonomskem sodelovanju je bilo mogoče s SFR Jugoslavijo govoriti le v pomenu vnaprej pripravljenega ničesa ali nihilizma oziroma le na način visoke vsakokratne stopnje inflacije. Država je tiskala denar, ki je bil še komaj kaj vredna tiskovina – medtem ko so že v Spelfeldu na jugo-avstrijski meji razpostavljali velike vreče Bosnien Kaffée v posmeh vsem jugosom, ki so smeli uvoziti v SFR Jugoslavijo največ pol kilograma turške kave brazilskega ali afriškega itd. porekla, se je Zahod že skoro naveličal »kofeina«...; in ko ni bilo jedilnega olja v SFR Jugoslaviji, so ga na Zahodu in v slovenskih sosednih razvitih državah tako rekoč zametovali... Enako se je godilo s pralnimi praški ali z avtomobilskim bencinom itd. Evropska unija je bila že v omembi znotraj SFR Jugoslavije kakor tista »gnilokapitalistična in politično nevarna« zmes, ki se je ni niti posebej kje omenjalo.

Celo evrokomunizem v SFR Jugoslaviji in Sloveniji ni omenjal posebej kakšne Evropske unije: nevarno je bilo posebej »svetovljansko« in nesocialistično nesamoupravno že omenjati nekakšno »unijo«, kaj šele »evropsko« povrhu. Sporazumi so res morda obstajali kje na papirju in v zasmeh zahoda, državna kompartijska moč je izvajala do konca svojo represijo nad gospodarstvom, vse pa po znani doktrini »marksizma-titoizma« in po primitivni kardeljčevščini.

Šele osamosvojitve Slovencev je priznala tudi Evropsko unijo.

2

Gospodarsko korist, ki si jo obeta Slovenija od Evropske unije, je v znanju in tehnoloških »resursih«. Političnodiplomatski pogoji samo omogočajo sodelovanje na meddržavni in mednarodni gospodarski ravni. Države članice Evropske unije so Slovenijo uradno priznale 15. januarja 1992 in 13. aprila 1992 z njo vzpostavile diplomatske odnose.

Trgovanje med Slovenijo in državami Evropske unije je bilo urejeno na osnovi letnih preferencialnih trgovinskih sporazumov. Obseg trgovanja med Slovenijo in Evropsko unijo se je vztrajno večal in trenutno presega dve tretjini celotnih slovenskih trgovinskih tokov. Tako se ne more nikjer razviti posebej avtarkija: ne na slovenski in ne na evropskogospodarski strani.

Vse od osamosvojitve naprej je članstvo Slovenije v Evropski uniji tudi eden od pglavitnih ciljev zunanje politike.

3

Na vprašanje, kako so se sploh formalni odnosi med Slovenijo in Evropsko unijo okrepili, zahteva podrobnejšo zgodovinsko in formalnopravno razlago. Leta 1992 se je Slovenija vključila v program Phare, ki je bil sprva namenjen podpori privatizacije in prestrukturiranju podjetij.

Ta program je bil razširjen še na druga področja, kot je na primer usklajevanje slovenske zakonodaje z evropskim pravnim redom.

Leta 1993 je stopil v veljavo Sporazum o sodelovanju med Slovenijo in Evropsko unijo, s čimer so bili vzpostavljeni formalni pogoji za tesnejše gospodarske odnose.

V devetdesetih letih 20. stoletja so Evropska unija in njene članice z desetimi srednjeevropskimi državami postopoma sklenile evropske sporazume, ki jih popularno imenujemo tudi pridružitveni sporazumi.

Evropski sporazum med Evropsko unijo in Slovenijo je bil podpisan 10. junija 1996 v Luksemburgu, potem ko sta obe strani dosegli dogovor o nepremičninski zakonodaji.

Aneks št. XIII Evropskega sporazuma med Evropsko unijo in Slovenijo, imenovan tudi španski kompromis, državljanom Evropske unije dovoljuje nakup nepremičnin v Sloveniji - pod pogojem, da so v Sloveniji prebivali najmanj tri leta. - Do konca leta 2000 je bilo zahtevkov za tovrsten nakup razmeroma malo.

Slovenski trg nepremičnin za državljane Evropske unije se je na osnovi načel recipročnosti in nediskriminacije popolnoma sprostil 1. februarja 2003.

V procesu ratifikacije Evropskega sporazuma med Evropsko unijo in Slovenijo je 1. januarja 1997 začel veljati začasni sporazum, ki je obsegal vsa določila Evropskega sporazuma, povezana s trgovino; evropski sporazum, ki je stopil v veljavo 1. februarja 1999, je pravna osnova odnosov med Slovenijo in Evropsko unijo. Dokument ureja odnose na področju

trgovine,

političnega dialoga,

usklajevanja zakonodaje,

tehnične in finančne pomoči skupnosti ter

na številnih drugih področjih sodelovanja.

Institucionalni okvir evropskega sporazuma določa mehanizem za izvrševanje, upravljanje in nadzor dejavnosti na vseh področjih sodelovanja, in sicer na osnovi delovanja pridružitvenega sveta, pridružitvenega odbora in različnih pododborov, ustanovljenih v skladu z določili evropskega sporazuma.

V gospodarskem in političnem smislu je razmerje med Slovenijo in Evropsko unijo urejeno ne le pravno, marveč tudi na stvarnomaterialnih odnosnih podlagah in v pogojih dobrega sodelovanja.

Tukaj je zdaj Evropa. In tu smo mi...

Želja in uresničitev v Evropski uniji

Datum: 28.04.04, 17:57

Želja in uresničitev v Evropski uniji - diskurz o pomenih zavestne opredelitve za Evropo

Ali raste želja iz umanjkljaja?

Saj si človek želi največkrat vsega tistega, česar nima ali kar mu primanjkuje...

A tak je le zunanji videz tiste interesne sfere, ki se kaže tako v kupni moči prebivalstev kot v družbeni blaginji. Nekateri so prepričani, da blaginja z odličnim gmotnim položajem prebivalstvom – ali človeštvu – v skupnostih ne prinaša sreče in da so lahko srečni prav tako tisti, ki pravzaprav ničesar nimajo ter živijo kvečjemu od zraka. Čudna logika, ki zadosti filozofiji bede!

Življenjsko pa je tako, da si ljudje v pomanjkanju svobode želijo – osvoboditev. Da v revščini sanjajo o bogatiji. Da bolni želijo ozdraveti. Da si ostareli želijo eliksirja večne mladosti. Da spolno potrebni želijo obiskati vsaj bordel ali si najti partnersko zvezo v zadostitvi spolnih potreb. Da si politiki želijo še več moči – ker je ni izvršilno kakor nikoli dovolj...

In česa si naj želijo srednje in vzhodnoevropske države, ki so imale status pridruženih članic Evropske unije? Kaj bi te države zaprosile kot samo še pridružene članice Evropske unije? Odgovor je znan: - na zasedanju evropskega sveta v Kopenhavnu leta 1993 so se države članice Evropske unije dogovorile, da lahko srednje in vzhodnoevropske države, ki imajo status pridruženih članic, zaprosijo za članstvo v Evropski uniji, če to želijo.

In kdaj se ta politična in zgodovinska želja v družbenosti postopne globalizacije Evropske unije lahko uresniči? K Evropski uniji bodo lahko omenjene države pristopile takrat, ko bodo sposobne sprejeti obveznosti članstva z izpolnjevanjem zahtevanih ekonomskih in političnih meril.

Pogoji za izpolnitev evropske globalizacije so ekonomsko-politični. Ampak v bistvu niso samo in le ekonomsko-politični. Ob tej priložnosti so države članice Evropske unije opredelile merila za članstvo, imenovana tudi kopenhavnska merila, mednje pa primarno spadajo, kot je navedeno:

- politična merila (demokracija, pravna država, človekove pravice, varstvo manjšin);
- gospodarska merila (obstoj delujočega tržnega gospodarstva in sposobnost soočiti se s konkurenčnimi pritiski in tržnimi silami znotraj Unije);
- sposobnost prevzema obveznosti članstva (usposobljenost za izvajanje evropskega pravnega reda).

Socialni in pravni red Evropske unije si je hotel dogovorno vnaprej zagotoviti, da bo izpolnjevanje evropskih želja po enakovredni vključitvi držav pristopnic urejeno družbeno.

Tako je julija 1997 evropska komisija javno predstavila Agendo 2000, ki vključuje tudi mnenje komisije o prošnjah držav kandidatk za članstvo v Evropsko unijo in njeno priporočilo za začetek pogajanj s šestimi od njih, med njimi tudi s Slovenijo; šele na podlagi tega dokumenta komisija svetu Evropske unije vsako leto posreduje poročila o napredku držav kandidatk. Politična in gospodarska želja pridruženih članic Evropske unije se je lahko utemeljila šele z dejansko pravno in sociopolitično pripravljenostjo, da bo včlanitev dejanska in tvorna. O poteku priprav so pridružene članice poročale Evropski uniji redno.

Prva redna poročila so bila svetu Evropske unije posredovana leta 1998. Zadnje redno poročilo komisije o napredku Slovenije pri vključevanju v Evropsko unijo je prejela komisija novembra 2002. Napredovanje držav kandidatk je svojo željo krepila z dejstvi: Slovenija z odprtostjo, ki je

zgodovinskoevropsko značilna še iz tradicije avstroogrskih časov, torej retroaktivno v spominu na pomlad narodov in v romantični prešerni vrnitvi k smislu besedila lastne himne.

Za željo vključitve v Evropsko unijo in njeno uresničitev je bilo potrebno tudi pristopno partnerstvo. Decembra 1997 je evropski svet na svojem zasedanju v Luksemburgu kot glavni instrument krepitve predpristopne strategije opredelil pristopno partnerstvo.

Prav to pristopno partnerstvo je dokument, ki predstavlja enoten okvir za določitev tistih prednostnih nalog pri pripravah za članstvo, ki jih je v svojih mnenjih opredelila evropska komisija, za določitev finančne pomoči Evropske unije pri podpori izvajanja prednostnih nalog ter pogojev za prejemanje tovrstne pomoči. Pristopnost pomeni obojestransko zблиžanje: tako s strani Evropske unije kot s strani države, ki je želela postati članica Evropske unije. Zato pristopno partnerstvo vsake države jasno določa njene kratkoročne in srednjeročne prednostne naloge.

Ne le socialni in zunanjepolitični status držav kandidatk, ampak tudi njihova zgodovinska zrelost, izražena z družbenopravno voljo prebivalstev, je odločila o uresnitvi znane želje, da se države vključijo v Evropsko unijo. Vsaka kandidatka je bila pozvana, da pripravi državni program za prevzem evropskega pravnega reda, v katerem so opredeljeni način, človeški in finančni viri ter časovni roki izvajanja prednostnih nalog iz pristopnega partnerstva.

Evropski pravni red (*acquis communautaire*) je celota zakonodaje in pravil, političnih usmeritev, običajev in obveznosti, ki so jih države članice opredelile v pogodbah o Evropske unije, zlasti v *Rimski pogodbi*, *Maastrichtski pogodbi* in *Amsterdamski pogodbi*.

Slovenija je svoj prvi pristop k evropskemu pravnemu redu predstavila maja 1999. Vsebina pristopnega partnerstva in priznanje evropskemu pravnemu redu sta redno revidirana, tako se tudi ustrezno upošteva dosežen napredek kandidatki in se določa nove prednostne naloge.

Želja je s 1. majem 2004 in zanaprej zgodovinsko politično, gospodarsko, pravno, civilizacijsko, kulturno... v celotni Evropske unije uresničena. Slovenci smo evropski državljani. Republika Slovenija je članica Evropske unije.